

Style walki prowincji Fujian

DISHU QUAN – STYL PSA W KUNG FU

Sławomir Pawłowski

Pochodzenie

Styl psa jest jednym z rzadkich chińskich systemów walki posiadającym długą historię. Mówi się, że w czasie dynastii Ming, naprzeciw południowego klasztoru Shaolin, w okolicy miasta Quanzhou (prowincja Fujian) stały zabudowania kobiecego buddyjskiego zakonu Białego Lotosu, w którym zakonnice były nauczane stylu psa (Dishu Quan) dla samoobrony, utrzymując techniki stylu w tajemnicy. We wczesnych latach dynastii Qing władcy spalili zarówno świątynię Shaolin, jak i klasztor Białego Lotosu, gdyż buddyjskie zakonnice i mnisi brali udział w powstaniu przeciwko rządowi Qing, które miało na celu przywrócenie do władzy obalonej wcześniej monarchii. Zakonnice i mnisi zostali zmuszeni do rozprzecznięcia się na wszystkie strony Chin. Jedną z sióstr zakonnych nazywaną Mistrzynią Si Yue (Kwiecień) znalazła schronienie w domu rodziny Chen, w okręgu Yongchun, gdzie została serdecznie przyjęta jak członek rodziny. Głęboko poruszona uprzejmością starej gospodyni domu Chen, Mistrzynie Si Yue przekazała techniki stylu psa synowi gospodyni, panu Chen Biao, jako zapłatę za gościnę. Po długotrwałych i pilnych studiach, Chen Biao doprowadził swą technikę do perfekcji, a uważając przekazane techniki za bezcenny dar, przez długie lata nie dopuszczał nikogo do poznania tego sekretu. Techniki stylu były odtąd przekazywane z pokolenia na pokolenie jedynie męskim członkom rodziny Chen. Zwyczaj ten został przerwany na początku dwudziestego wieku, gdy jeden z potomków Chen Biao – Chen Ayin uciekł do Singapuru w poszukiwaniu schronienia po tym, gdy zamordował w swej wiosce mieszkańca wsi w trakcie bójki „broniąc kogoś przed niesprawiedliwością”. W Singapurze osiadł w domu Chen Yijiu, a będąc wdzięcznym za opiekę (jak widać, historia lubi się powtarzać) nauczył go później stylu psa. Chen Yijiu od dzieciństwa był zapalonym miłośnikiem sztuk walki i opanował kilka z nich: Tai Quan, styl pijanego człowieka i styl smoka. Gdy poznał sedno stylu psa, zajął się jego studiowaniem z wielką uwagą i ogromnie wzbogacił go technicznie. Dlatego uważany był przez ludzi z południowej Azji za wielki autorytet w dziedzinie sztuk walki, znany pod pseudonimem Nadnaturalna Noga z powodu nadzwyczajnych umiejętności w technikach nożnych. Chen Yijiu opuścił Singapur i wyjechał do Fuzhou w 1932 roku, gdzie mieszka do dziś. Za jego zasługą styl rozprzestrzenił się wokół Fuzhou, obecnie jest ćwiczony w całej prowincji i kilku szkołach poza nią.

Najsłynniejszym uczniem Chen Yijiu jest 45-letni Chu-Xian Cai – przewodniczący oraz sekretarz generalny Zrzeszenia Sztuk Walki w Fuzhou, prezydent i główny instruktor Centrum Sztuk Walki w Fuzhou. Praktykuje on sztuki walki od 1961 roku, a wraz z rozpoczęciem studiów na AWF w 1974 roku rozpoczął naukę Liuhe Quan (Liu Fue Quan) u profesora Hong Zhengfu, uczył się także stylu żurawia od Huang Meigao. W 1978 roku został uczniem Wan Laishenga – jednego z wielkich mistrzów kung-fu, ucząc się stylu Ziran Men (styl Naturalnego Boks Chińskiego). Zapoznał się także ze stylami: Luohan Quan, He Quan, Bagua Quan, Fanzi Quan i Taijiquan. Znany jest z biegłego posługiwania

się halabardą, mieczem, włócznią, biczem i różgą. Propagując szeroko styl psa w prowincji Fujian zostanie on prawdopodobnie spadkobiercą stylu po Chen Yijiu.

Charakterystyka stylu

Styl psa, jako rodzaj naśladownictwa boksu należącego do południowego Shaolinu, cechuje się zmienną i zwinną pracą nóg oraz zawziętymi i niepohamowanymi akcjami pięści. Esencja techniki jest w pełni widoczna w ruchach na niskim poziomie bez pracy nóg. Aby umiejętnie opanować technikę, nogi, ręce i tułów powinny ze sobą współpracować. Zaleca się, aby ręka działała jak sznur, ciało toczyło się jak kula, talia obracała się jak oś, a noga jak koło.

Podstawowe zasady stylu

1. Zgięcie szyi do przodu i trzymanie głowy pionowo.

Gdy leży się na ziemi, należy trzymać głowę naturalnie wyprostowaną, nie przechylać w żadną stronę, a jedynie pochylić nieco w przód podczas leżenia na plecach, celem osiągnięcia lepszego pola widzenia.

2. Pochylenie pleców i wyciągnięcie klatki piersiowej.

Należy naturalnie zrelaksować plecy i wciągnąć nieco klatkę piersiową, aby łatwiej uginać tułów podczas upadku w przód. Działa to również powstrzymująco od gwałtownego uderzenia krwi do głowy oraz prowadzi energię *qi* do punktu *dantian*.

3. Trzymanie ramion i łokci opuszczonych.

Po zrelaksowaniu ramion należy je obniżyć, a łokcie mieć naturalnie opuszczone blisko żeber. Leżąc na boku należy podeprzeć tułów ręką i przedramieniem położonymi na ziemi, zgodnie z powiedzeniem: „Polegaj na łokciu jako podpórcie podczas padania, trzymając go przy tułowiu w celu zminimalizowania uderzenia na odsłonięte części ciała i zabezpieczenia klatki piersiowej”.

4. Zginanie talii i ściągnięcie pośladków.

Ponieważ ciężar ciała spoczywa w czasie leżenia głównie na pośladkach, należy ściągnąć pośladki utrzymując je naprężone, w międzyczasie zginając tułów do przodu i utrzymując tak pochyloną pozycję ciała, co pozwoli na zwinniejsze i bystrzejsze wykorzystanie umiejętności technicznych.

5. Zgięcie nóg i zahaczenie stóp.

Podczas ruchów na niskim poziomie nogi nie spełniają już funkcji podporowej dla ciała, lecz stają się ważnymi kończynami w akcjach walki. Należy więc zgiąć biodra i nogi, tak by przyciągnąć kolana blisko klatki piersiowej ze zgiętymi stopami w leżeniu na plecach, co umożliwi efektywne wykorzystanie siły przy ruchach ofensywnych nogami.

6. Napinanie i rozluźnianie ważne szczególnie w akcjach na niskim poziomie.

Należy skurczyć całe ciało, zanim się je rozciągnie w trakcie ataku lub obrony.

7. Padanie należy do typowych, charakterystycznych ruchów naziemnych stylu.

Powinno być ono przeprowadzane zwinnie i umiejętnie, a gdy wraca się ponownie do wyższego poziomu z pozycji leżącej, należy najpierw przetoczyć się umiejętnie używając ramion jak osi w obrocie koła, gdyż siła kończyn górnych znacznie przyczynia się do sprawnego podniesienia ciała z ziemi. Wyróżniamy tu: przewrót w przód, w tył i upadek pasywny.

Podsumowanie

Styl psa zawiera 18 form z wykorzystaniem broni, jak i bez niej. Wśród uczniów Chen Yijiu, oprócz Chu-Xian Cai, bardzo wysoki poziom reprezentuje pani Zhang Hingxiang, a wśród kolejnej młodej generacji adeptów stylu wyróżniają się: Chen Weiqiang i Hu Chengwu. Osiemdziesięciodwuletni dziś Chen Yijiu nadal potrafi wykonywać formy stylu elastycznie i zwinnie.

---

*Artykuł ukazał się w 24 numerze magazynu internetowego „Świat Nei Jia”,
w czerwcu 2002 roku.*

Artykuł zamieszczono na stronie internetowej
<http://kungfu.gdyniapozarzadowa.pl/poludniowe-style/>
dnia 05 lutego 2022 roku.